

bersøgelsen; men det maa vel være Andre, han har sine Oplysninger fra, og skal Undersøgelsen kunne føres med nogen Nytte i saadanne Tilfælde, maa man virkelig vide, hvilken Gjemmelsmand man kan begynde med. Seg saae helst, om vi istedetfor at faae denne Sag frem gjennem en Forespørgsel her i Thinget, maatte have oplevet, at nogen af de paagjældende Rekruter selv havde haft Mandsmod og Hjerte til at træde frem med sin Klage. Seg veed ikke, der kunde være det Allermindste i Veien for det; det er min Overbevisning, at Vedkommende risikerer ikke Noget ved det, naar hans Klage er besjæet, og hvad her er anført, er i det Mindste i nogle af de nævnte Tilfælde i den Grad klart, at vedkommende Overordnede aldrig kunde være gaede Ram forbi, og jeg tror, at, var en af de paagjældende Rekruter, der selv havde undergaaet en saadan Behandling, traadt frem med sin Klage og havde faaet Sagen undersøgt, vilde Alt være forstummet. Det er, som den ærede Krigsminister bemærkede, en meget alvorlig Sag for en Officer eller Underofficer at blive befunden skyldig i Myndighedsmisbrug, og jeg tror nok at turde sige, at, naar et saadant Tilfælde engang var blevet undersøgt og konstateret, i en Garnison, skulde det nok være nogen Lid, inden man paany hørte Klager i den Henseende. Seg holdt som sagt mere af, at det var kommet frem fra en af de Paagjældende selv, før jeg holder paa, at, naar en Mand lider Uret, maa han virkelig ogsaa være Mand for at sørge for at faae det rettet igjen. Da Tingen af de Paagjældende er traadt frem med sin Klage, antager jeg isvrigt, at det heller ikke er nogen af dem, der har henvendt sig til den ærede Forespørgger med sin Klage. Men hvem er det da? Der maa jo være Nogen, der har set det, Nogen, der kan give Forklaring og Oplysning, og disse Paagjældende, synes det mig, det vilde være paa rette Sted, om den Paagjældende nævnte, for at man kan vide, hvor der skal begyndes; det var ikke blot interessant, men en ligesvem Nødvendighed. Og ogsaa i en anden Henseende vilde det have Interesse, at de Paagjældende, som have set det og kunne bevidne det, kom frem; thi det er piensynligt, at ere saa vægtige Klager som disse ubegrundede, bør de Vedkommende drages frem, at man kan se, hvem man skal holde sig til, baade for den ærede Forespørggers egen Skyld og ogsaa i det Hele, fordi man kan vide, at vel kan det være rigtigt at klage, men naar man klager, skal man ogsaa have Grund dertil. Seg skal derfor rette den Opfordring til den ærede Forespørgger, at han, hvis han ikke selv personlig vil indstaa for Nødvendigheden deraf og saaledes ogsaa bære Ansvar for det, der som det er galt, vil nævne, hvem det er der er kommet frem med Klagerne, og som kan bevidne Klagernes Nødvendighed.

Dinesen: Seg skal slutte mig til den Op-

fordring til den ærede Forespørgger, som den ærede sidste Læser fremkom med, nemlig at han vil meddele os sin Kilde, hvilket jo vilde lette Sagen meget. I det Hele taget kan jeg i det Væsentligste slutte mig til det ærede Medlem, som nu satte sig, kun nærer jeg nogen mere Lov end han overfor det Spørgsmaal, hvorvidt det er saa let for de menige Rekruter at klage og gjennem Klagen at naae deres Ret. Det er unge, ubehjælpomme og med Forholdene ubekjendte Folk, som ere under et stærkt Tryk ved deres Afdelinger, og jeg har derfor nogen Lov om, at dette er saa let for dem. Seg skal ikke rette nogen Bebreidelse mod den ærede Forespørgger; fordi han er fremkommen med sin Forespørgsel, her i Thinget; men jeg tillader mig at have nogen Lov, om han ikke vilde have tjent Sagen bedre ved privat at have henvendt sig til Krigsministeren og meddelt ham de Oplysninger med Hensyn til disse Forhold, som han var i Besiddelse af. Seg har i min Nøgtsdagspraxis gjentagne Gange benyttet mig heraf, først, medens General Naasløff var Krigsminister, og senere, medens General Gaffner var Krigsminister, og hver Gang har jeg opnaaet et tilfredsstillende Resultat. Seg tør endog sige, at under General Naasløff opnaaedes Resultatet meget hurtigt, idet der blev frebet ind med megen Resoluti, og Resultatet var fuldt tilfredsstillende. Under General Gaffner varede det noget længere, men Forholdene ved den paagjældende Afdeling bleve forbedrede saaledes, at Grunden til Klagen hørte op, og dermed maa jeg formene, at der var naaet saa godt et Udbytte, som man kunde ønske at naae. Seg er enig med den ærede Forespørgger i, at der vistnok er megen Grund til Klage over Forholdene ved Rekruternes Behandling, men naar han her har draget saa stærkt tilfæls imod Mytteri, saa turde det dog være, at det Forhold, som nu paany er draget frem af det ærede Medlem fra Forsens (Bajer), støttet til en Meddelelse i „Socialdemokraten“, er af en for Rekruterne noget farligere Natur end det, at de faae nogle Prygl paa Jægersborg. Det er jo nemlig et Spørgsmaal angaaende Rekruternes Sundhed, og ved at se paa Døbslisterne i Loviserne vil det jo findes, at Antallet af Dødsfald blandt Rekruterne ved enkelte Afdelinger iaar har naaet en betænelig Størrelse. 13de Bataillon synes at have udmærket sig sørgelig i den Henseende, og her turde der være et Forhold, som der var god Grund til at gjøre til Gjenstand for Overveielse og Undersøgelse. Grunden, hvorfor jeg nærer nogen Lov, om ikke den ærede Forespørgger vilde have handlet rigtigere ved privat at have henvendt sig til Krigsministeren — jeg er fuldt overbevist om, at den høitærede Krigsminister vilde have gjort Alt, hvad der var hans Pligt at gjøre, thi han har selv saa god Lov paa sig som Befalingsmand overfor Mandstabet fra hans praktiske Tjenestetid, at der ingen Lov er i